

”Glennar” på terrier-SM i viltspår!

Svenska Terrierklubben anordnade SM i viltspår för föreningens alla terrierrasen en solig lördag i början av september. Arrangemanget var mycket fint och ambitiöst ordnat i trakterna kring Strömsholms slott och Lisjö Säteri.

Vi var två mattar med varsin glen som fått äran att representera den mest speciella terrierrasen på jordklotet i denna terriertävling. Berit Magnusson hade med sig tiken Eira (Bowler Hat's Gavott) och jag hade hanen Glen (Bowler Hat's Foxtrot). Målet var i första hand att visa upp rasen, träffa terrierfolk och ha roligt – både i och utanför spåret.

De kavata glennarna gör ju alltid så gott de kan (när det behagar dem) - sedan kan alla möjliga svårigheter uppstå i spåret, planerade som oplanerade. Skyfall, stark vind, akut viltstörning, stulen klöv, rovdjurslukta – det finns mycket som kan inträffa under de ca 18 timmar ett öppenklassspår ligger i skogen och väntar....

Kvällen före tävlingsdagen var det samling för gemensam middag och spårlottning på anrika restaurang Gula Hästen på Strömsholm. Efter en trevlig middag fick vi reda på att det var 26 hundar av 14 olika raser som skulle komma till start, många av dem var viltspårshampions. (Gulp!!) Vi lottades ut på 10 domare, det blev 2-4 ekipage per domare. Jag och Berit hamnade i samma grupp.

På lördagsmorgonen var det samling på Giagården, vid Lisjö säteri, några mil norr om Strömsholm. Här blev hundarna idkollade och provblanketter fylldes i, innan vi äntligen fick träffa domarna.

Efter en lång biltur ut till spåren och en kort kissrunda var det dags för Glen att gå ut som första hund. Startrutan... den är ju så stor när man väl ser den! 25 x 25 meter. Bara att börja, hänga med i linan och hoppas på att hundnosen blivit påskruvad åt rätt håll denna tidiga morgon. Efter ett omtag så fnatade Glen iväg fint och stadigt bort i skogen – helt klart på ett spår – och mattes knän slutade äntligen skaka. Glen var myyyycket

förtjust i domar-Thomas med sin rustika kavaj och blanka bössa, så det var lite pyssligt att få Glen att koncentrera sig på själva spårandet.

Glennar spårar i allmänhet i lagom makligt tempo men Glen tog tyvärr lite för god tid på sig i ett par spårsvårigheter, så maxtiden gick ut för oss när vi hade 150 m kvar till slutet. Därmed blev det tyvärr en nolla i provresultat för Glen, även om den härligt smaskiga hjortklöven hittades (och tuggades på).

När det blev Eiras tur höll vi både tassar, tummar och tår och hoppades att det skulle gå bra. Det hoppet blev ännu större när vi såg Berits breda leende och Eiras stolta klövbärande grin när de kom tillbaka. Det måste ha gått bra... men hur bra skulle vi inte få veta förrän på eftermiddagens prisutdelning!

När vi kom åter till Giagården i Lisjö fick vi lunch medan domarna sammanställde proven. Av 26 startande hundar blev det hela 11 st 1:or, 5 st 2:or, 2 st 3:or och 8 st blev nollade. Alla de hundar som fått 1:or (dvs bäst provresultat) skulle nu ställas mot varandra prestationsmässigt och rangordnas. Ingen utom domarna vet exakt vilka kriterier som man tog hänsyn till i denna subjektiva rangordning som avgjorde själva tävlingsmomentet, själva SM:et.

När dammet efter domarbataljen lagt sig och rangordningslistan började läsas upp, visade det sig att Eira, som var en av de 11 som presterat en 1:a på provet, hade lyckats knipa en 8:e placering! Vi är mycket stolta över Eiras och Berits bedrift – kanonkul och skickligt gjort! Under hemresan konstaterade vi att alla våra mål var uppfyllda med råge.

Invigda vet ju att ”glennar kan” – men nu fick även andra hundmänniskor se att så verkligen är fallet! Många som vi träffade och pratade med under dessa dagar hade varken hört talas om och än mindre sett en livs levande glen innan vi dök upp med våra två på SM:et. Men – vem vann då? Det gjorde en irländsk terrier, tätt följd av en staffordshire bullterrier med en jack russel terrier på tredje plats. Hela resultatlistan kan man hitta på Svenska Terrierkubbens hemsida (terrierklubben.se)

// Ing-Marie Alfredsson